

[Indenrigsministeren.]

for, at man kan indføje en sådan bestemmelse, hvis udvalget og folketinget skulle finde, at ministeren bør have en mere vidtgående beføjelse til at gøre undtagelser. Som modstykke hertil kan jeg nævne, at det derimod er tilladt, at nogle kommuner kan blive fritaget for at gennemføre den ordning, som gælder for købstæderne og de bymæssige bebyggelser, altså nogle af dem, som ellers ikke ville kunne blive fritaget. Man kan som sagt overveje, om der er grund til at gøre en undtagelse for rateskalaens vedkommende for de kommuner, der måtte ønske det.

Det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen kom med mange betragtninger dels om, at der nu var nogle, som blev fri for at svare skat til kommunen, og dels om ejendomsskatterne. Nu indgår ejendomsskatterne ikke direkte i denne debat, men naturligvis kan venstre ikke diskutere skatter uden at komme ind på ejendomsskatterne.

Det er muligt, at det tal på 175 000, der skulle glide ud af de kommunale skattemister, er lidt overdrevet. Vi må regne med, at indtægterne er glidende, og det vil sige, at der måske ikke bliver så mange i de kommende år, som kommer til at ligge under den grænse på henholdsvis 4 000 kr. og 2 500 kr., som der har været. Det vil altså sige, at der muligvis ikke bliver så mange som de 175 000, der her er anført på grundlag af skatteligningerne fra tidligere år.

Hvad angår det principielle spørgsmål om de mange, som nu ikke skal svare kommuneskat og derfor ingen ansvarsfølelse får mere over for styrelsen af deres kommune, synes jeg, at man kan komme med et modspørgsmål, nemlig: hvilken skatteevne mener man da at disse mennesker har? Den tikrone, man kunne opkræve hos dem, uden at det i øvrigt kunne ødelægge dem, kan ikke komme til at betyde noget for kommunens budget, og de bliver heller ikke ved dens opkrævning naglet særlig meget hårdere til ansvaret, end de bliver, hvis man ikke opkræver den. Altså, når jeg spørger sådan: hvilken skatteevne mener man disse mennesker har, mener jeg dermed, at det dog må være af vigtighed at gøre sig klart, at det ikke kan nytte at tro, man kan påligne disse mennesker en betydelig skatte-

byrde, som eventuelt kunne lette skatterne for dem, som har højere indtægter. Det ærede medlem hr. Poul Møller var inde på noget af det samme.

Hvis man spørger, hvem der egentlig er i denne gruppe, ja, så er det en hel del folkepensionister og andre, som har en mindre pension. Det er folk, som ikke er helt arbejdsdygtige, som er hæmmet på grund af sygdom, arbejdsløshed eller lignende ting, det er lærlinge; en masse lærlinge vil være i denne gruppe. Mener man da, at der er noget grundlag for at kunne påligne dem en skat af nogen betydning, særlig hvis de samme mennesker får hjælp til undervisning og forskellige andre ting? Jeg vil antage, at her i København er en hel del med studenterindtægter og mange andre med i den gruppe. Mener man absolut, at man burde have fat i disse mennesker, og at de ikke burde glide ud af den kommunale beskatning?

Jeg vil heroverfor hævde, at selv om vi ikke havde fremsat dette forslag om nye ligningsregler nu, ville det være blevet absolut nødvendigt at lette skattebyrden for indtægter under henholdsvis 4 000 og 2 500 kr. Når vi så skulle lave en reform alligevel, mener jeg, det er det naturligste tidspunkt at komme med forslaget på. Det er slet ikke regeringens opfattelse, at de mennesker, der bliver fritaget for at betale kommuneskat, skal bevare deres valgret uden at føle ansvaret for kommunens økonomiske forhold. For det første betaler de betydelige indirekte skatter; man kan sige, at de går i statskassen og ikke i kommunens kasse, men dernæst er det da det rimeligste, at man i stedet for at yde disse medborgere med de lave indtægter f. eks. en forhøjelse af socialhjælp eller anden hjælp letter skatterne for dem. Det er det, som dette forslag er udtryk for. Jeg kan derfor ikke være enig med de to ærede ordførere i deres beklagelse over, at disse medborgere nu slipper for at betale den kommuneskat, som de hidtil har været pålignet.

Med hensyn til spørgsmålet om ejendomsskatterne, som det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen omtalte, ved det ærede medlem lige så godt som jeg og enhver anden her i salen, at det fuldstændig beror på kommunernes struktur. Der er landkommuner, som, hvis de skulle sætte